

Tuần Báo Vô Vi

15 tháng 7 năm 2018

Số 403

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Chuyên lo thực hành chơn pháp có ích lợi gì không?
- 2) Lòng tham chưa dứt tu có thành không?
- 3) Muốn có trung nghĩa thì phải làm sao?
- 4) Trí người giới hạn cố gắng moi móc sẽ đi đến đâu?
- 5) Tham dục có hại không?
- 6) Người tu thiền tại sao cảm thấy cô đơn?
- 7) Vạch lá tìm sâu có hữu ích gì không?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 24-09-2000 4:30 AM 1) Hỏi: Chuyên lo thực hành chơn pháp có ích lợi gì không? Đáp: Thừa chuyên lo thực hành chơn pháp tức là xây dựng được một tánh tốt tự dứt tham dâm. Kệ: Chơn hành rõ lý quy nguyên tiến Thật sự gieo nên ý thật yên Chẳng có phóng tâm tạo sự phiền Điều lành dẫn tiến cảm bình yên.	Atlantic city, 25-09-2000 7:40 AM 2) Hỏi: Lòng tham chưa dứt tu có thành không? Đáp: Mưu mô động loạn tu không thành, sẽ gia tăng tham dục tạo khổ cho tâm lẫn thân. Kệ: Hành trình loạn động chẳng thành hình Thức giác không tham rõ tiến trình Vui hợp chung hành tâm phát triển Thành tâm tu luyện hiểu chính mình.
Atlantic city, 26-09-2000 8:35 AM 3) Hỏi: Muốn có trung nghĩa thì phải làm sao? Đáp: Thừa muốn có trung nghĩa thì phải thành tâm phục vụ đại chúng. Kệ: Quý thương thiên hạ mới là tu Thành tâm phục vụ chẳng mê mù Thượng trí khai minh tu tự tiến Giải tỏa phiền ưu chẳng có phiền.	Atlantic city, 27-09-2000 2:10 AM 4) Hỏi: Trí người giới hạn cố gắng moi móc sẽ đi đến đâu? Đáp: Thừa khi đã biết được bị giới hạn thì phải thuận chiều tiến hóa trở về tự nhiên và hồn nhiên quý giá hơn. Kệ: Tự mình giải tiến tâm linh sáng Khó khổ vượt qua rất dễ dàng Tâm nghiệp tạo khờ không lỗi thoát Từ bi nhĩn nhục tự khai mãn.
Atlantic city, 28-09-2000 2:30AM 5) Hỏi: Tham dục có hại không? Đáp: Thừa tham dục rất có hại cho thần kinh, toàn thân rất dễ bị tê bại về già. Kệ: Thân tâm bất ổn lại mê lầm Xuội bại thân hình khó tỉnh tâm Nguyên lý Trời ban không sửa đổi Lâm than sẽ bị chỉ than thâm.	Atlantic city, 29-09-2000 3:10 AM 6) Hỏi: Người tu thiền tại sao cảm thấy cô đơn? Đáp: Thừa người tu thiền tự cảm thấy cô đơn là vì đường đi không có liên hệ với đời dứt khoát thẳng hoa tốt đẹp. Kệ: Hành trình tiến hóa tự khai thông Trí tuệ phân minh rõ tiến trình Thanh tịnh nhìn đời không mến tiếc Thực hành chất phác tự mình minh.
Atlantic city, 30-09-2000 7:50 AM 7) Hỏi: Vạch lá tìm sâu có hữu ích gì không? Đáp: Thừa vạch lá tìm sâu mất rất nhiều thì giờ, chỉ hại tâm thân, cuối cùng mắc bệnh nan y không ai giúp đỡ. Kệ: Cực trí mệt thân lại bản thân Lòng tham chưa dứt phải đối đầu Mưu lợi chính mình tăng ác ý Chiều sâu không có lại lo rầu.	

MÃU ÁI 118

*Cha Trời Mẹ Đất tạo duyên
Tiền căn hậu quả nối liền căn cơ
Phân thân chuyển kiếp giấc giờ
Huyền cơ tạo hóa chuyển cơ thể tình.*

Nguyên lý thanh cao kết hợp bởi Trời Đất rất huyền diệu, sắp đặt đâu vào đấy, rất khó đổi sai lầm.

*Nhơn sanh tự tạo tự tâm
Trở về chốn cũ chẳng làm chẳng sai
Tịnh tâm thấu đáo Thiên Đài
Tâm còn nhiều động thân ngài bất an.*

Có sanh là có diệt, vạn sự cũng do sự kích động và phản động, rốt cục rồi cũng trở về với Hư Không.

*Chớ nên ước nguyện ngóng trông
Khai thông bình thản hợp vòng chuyển luân
Duyên tình lão đảo quây quần
Tâm ta dứt khoát chẳng cần lo âu.*

Vạn sự khởi đầu bởi nhứt không, rồi lần lần chạy theo mọi sự nhiễu động ở xung quanh, càng ngày càng tràn ngập vào bộ óc chứa đựng đầy tham lam ô trược tự gạt lấy mình mà không hay, tưởng lầm là ta đã đạt thành! Còn đối với những người tu hành thì không nên ước nguyện quá nhiều, rốt cục đạo cũng chẳng thành nhưng làm người cũng chẳng xong!

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn ngày 7/4/1973)

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Huyện Thạnh Trị, ngày 10/11/1999

Kính Đức Thầy thương mến,

Đầu thư con kính chúc Đức Thầy an khang trường thọ, chúc các bạn phụ tá giúp đỡ Thầy được an lành trong ân điển của Thượng Đế toàn năng, hân hoan pháp giúp đời đem lại hòa bình trên thế giới.

Thưa Thầy ! Chúng con vui vì được Thầy và các bạn hỗ trợ tinh thần lẫn vật chất, điều kiện mà trước đây chúng con không dám nghĩ tới, chỉ cố gắng giúp đời trong điều kiện hiện có, giữ niềm tin bất thoái chuyển trong PLVV mà Thầy dạy cho chúng con bước tiến trên đường hướng huệ song tu pháp môn "lưỡng toàn kỳ mỹ".

Qua khoảng tiền nhận được ở Sài Gòn, con đã làm thủ tục mua thêm đất giáp ranh thiên đường, để có điều kiện cho anh em vừa khám trị bệnh vừa làm ruộng dự trữ lúa để ăn, tiện lợi trong việc tu hành. Mùa tới sẽ có bộ phận làm ruộng để dự trữ lúa gạo. Con cũng nói cho các cụ phục vụ tại phòng thuốc. Ai nhiệt tâm vì đạo giúp đời xem thiên đường là cái chung để phát triển trong tương lai.

Hiện nay ngành y tế kiểm tra rất kỹ trong việc cấp giấy phép trị bệnh dù từ thiện hay tư nhân. Con đã mua 1 máy tán thuốc để bào chế cao sơn để tiện cấp thuốc và trị bệnh miễn phí. Mùa nắng tới chúng con tu bổ thêm mặt tiền giáp quốc lộ để bà con dễ dàng qua lại thỉnh thuốc.

Ngoài ít người trụ cột của thiên đường, các bạn mới đều hiểu ngầm sự giúp đỡ của Thầy và các bạn. Chúng con rất cẩn thận và tránh sự can thiệp của người ngoài vào thiên đường, con biết làm thế nào để bảo vệ của chung, hầu được vĩnh viễn phục vụ cho dân nghèo.

Đức Thầy kính mến ! Mỗi ngày anh em đến thăm phòng thuốc càng đông, họ rất ủng hộ việc làm phước thiện của chúng con. Chính con phải

làm gương mẫu, từ lời ăn tiếng nói, hành động xử thế và luôn luôn xét lỗi và mỗi ngày phải tự sửa sai. Con nói cùng các bạn : Thầy dạy chúng ta phải biết nhân hòa, không phải vì một sự thành công nhỏ mà tự phụ tự mãn, sẽ làm giảm thanh khí điển, mất đi sự lưu thông, nhẹ nhàng trong bản thể. Kinh thánh có dạy : Tự phụ là sự ngăn trở con người vào nước thiên đàng.

Thời gian ở Thiên Cẩm Sơn (núi Cẩm) tu theo PLVV, con có thuộc trọn 5 phẩm Thủ Lăng Nghiêm và Đại Bi thập chú. Ở núi, mỗi sáng con trì kinh 1 giờ thấy khí lực sung mãn khỏe hơn. Sau khi về đồng bằng, hơn 10 năm, con không còn thời giờ để trì kinh lăng nghiêm, vì phải lo trị bệnh giúp bà con nghèo, chỉ tu PLVV vào 12 giờ đêm. Con có nên tiếp tục vừa ngồi thiền, vừa trì lăng nghiêm được không? Xin Thầy chỉ dạy.

Cuối thư, con xin chúc Thầy vạn an, không quên chúc bà Tám được mạnh khỏe, an vui trong ân điển của Cha Trời.

Con,

T v T

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

A C, ngày 1/1/2000

VT,

Thầy vui nhận được thư của con đề ngày 10/11/99 được biết con đã nhận được tiền do Thầy phụ giúp cho việc làm từ thiện của chính con, thực hiện tâm từ cứu độ người nghèo khổ có cơ hội chữa trị trong lúc cần. Về y lý vững vàng cũng do bệnh nhân, thường xuyên đến với con, trình bày bệnh hoạn, cộng với tinh thần phục vụ của các bạn hợp tác tùy duyên mà phát triển, càng đông người tham gia đóng góp trong sự thành tâm và thật thà. Y lý cổ truyền rất thích hợp với đồng bào nghèo khổ tại miền quê hẻo lánh. Sự phục vụ thành tâm của con sẽ có kết quả tốt ở tương lai.

Chúc con và các bạn vui tiến.

Còn về việc tu hướng về tâm linh thực hành thì chỉ có một đạo tình thương và đạo đức, và khứ trước lưu thành là cần thiết thôi. Chúng ta hành để phát triển luồng điện thanh tịnh của nội tâm hỗ trợ cho phần hồn tiến hóa. Khi bộ đầu rút nhẹ không khác gì Thủ Lăng Nghiêm, tức là bộ đầu phát triển điện năng nghiêm nghị thực hành tu tiến là chánh pháp. Người tu biến thể câu chú, tạo thành một tập quán ý lại và yếu hèn, và nhờ phù hộ. Khi nhờ phù hộ, tức là lợi dụng Phật Pháp, tạo thành bên mê thay vì thanh tịnh tu tiến. Vạn sự trên đời là không, cuối

cùng chỉ có thực hành mới tiến hóa tốt. Không phải pháp này với kinh kia, chỉ cực trí và không mở được.

Khi giải được nghiệp tâm sẽ trở về không thanh nhẹ, phần hồn sẽ tiến hóa tốt.

Với tinh thần thực hành tự cứu cộng với sự bố thí chân mạch hốt thuốc miễn phí giúp đỡ người lâm nạn là điều quý nhứt trên đời này.

Chúc con và các bạn an vui.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng- Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 28 tháng 4 năm 1980
CHÍN NHỚ MƯỜI THƯƠNG

CHÍN NHỚ

Một Nhớ:

Nhớ con ngộ nghĩnh giáng trần gian
La khóc khóc la ngủ chẳng an
Mê tỉnh tỉnh mê thân cựa quậy
Tình thương ban sữa tạm khuyên bàn.

Hai Nhớ:

Nhớ khi hát xướng ru vang dõ
Càng khóc càng thương mẹ ở mô
Đêm mẹ con à thêm chút sữa
Ru conặng ngủ mẹ thăm bô.

Ba Nhớ:

Nhớ lúc chưa răng mở nụ cười
Thơm tho dịu ngọt nụ cười tươi
Mẹ không sầu thảm tâm ưng thuận
Sống mãi bên con sáng tối cười.

Bốn Nhớ:

Nhớ con biết lật nụ cười tươi
Ráng xuống ráng lên vẫn tươi cười
Mẹ sướng lại mừng con được tiến
Gia đình hạnh phúc sưởi lòng tươi.

Năm Nhớ:

Nhớ con biết ngồi mẹ khoe khoang
Làng xóm ai ai cũng vẫn an

Con mẹ vui mừng mẹ cảm thích
Mẹ lo tắm rửa giúp con an.

Sáu Nhớ:

Nhớ con răng mọc đà hai cái
Nhõng nhẽo khóc la mẹ bị sai
Chiều chuộng con từ giây phút khắc
Cháo cơm đầy đủ dạy con nhai.

Bảy Nhớ:

Nhớ con đi được lòng khoan khoái
Lui tới tới lui mẹ chạy hoài
Sung sướng được phò người chậm tiến
Thương con bảo vệ chẳng làm sai.

Tám Nhớ:

Nhớ con học trường nay thi đỗ
Bài vở dạy con sớm tiến vô
Xã hội dạy đời con thức giấc
Sửa sai diệt loạn nhớ hư vô.

Chín Nhớ:

Nhớ con học đạo tâm thay đổi
Hương thượng giải khuây rõ sang tôi
Đường đạo trong lòng con tự sửa
Quy nguyên nguồn cội chẳng sang tôi.

MƯỜI THƯƠNG

Một Thương:

Thương con tại thế lúc ban đầu
Bồ ngộ trường đời lún lún sâu
Cửa quây không thành nay phải thuận
Tu cho hiểu đạo rõ chiều sâu.

Hai Thương:

Thương con hồn vía chưa quy tụ
Ngộ cảnh trần gian tạo lý mù
Thức giác thực hành tâm ngộ pháp
Tự hành tự luyện lý trùng tu.

Ba Thương:

Thương con khổ cảnh đang dồn dập
Học hết bài này kia lại đến
Chực sẵn chờ con tiến tiến lên
Cực hình khai trí diệu thâm bền.

Bốn Thương:

Thương con đang cực vì thân xác
Giải tỏa nổi phiền trí lãng quên
Chẳng hạn chẳng thù người phá hoại
Từ bi cứu độ hợp lòng trên.

Năm Thương:

Thương con quý mến ơn Trời Phật
Mở trí khai tâm tự tiến lần
Phước huệ hai đường đang lập hạnh
Trần gian nghiệp lực xét bàn phân.

Sáu Thương:

Thương con tự mình diệt sanh tiền
Chẳng có lầm than chẳng có phiền
Khai triển từ từ chơn đạo pháp
Minh tâm kiến tánh học triền miên.

Bảy Thương:

Thương con quy hàng hồn chơn lý
Biết cội cha lành vĩnh bất ly
Triển hạn đời đời thanh phước huệ
Công bằng Thượng Đế chuyển phân thì.

Tám Thương:

Thương con tạm sống tạm ghi hành
Vạn pháp quy nguyên một giới thanh
Đời đạo song hành tâm thức giác
Quy về nguồn cội trí lành thanh.

Chín Thương:

Thương con trăm đắng ngàn cay luyện
Luyện pháp chơn hành lý trí xuyên
Minh đạo giải đời tâm miến chấp
Thăng hoa tự tiến đạt duyên tiền.

Mười Thương:

Thương con khổ hạnh từ đây chuyển
Giác trí giác tâm thực triển xuyên
Một cội quy về không động loạn
Lấy không làm đích lý phân huyền.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiên

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Mười Lăm (tiếp theo)

TẠI QUÁN “CÂY CÒN” ĐÀN CHÓ ĐÂY PHẤN NỘ

NƠI NHÀ HỌ TRẦN CHÓ TRẮNG BẢO ƠN XƯA

...

Dương Sinh: Thưa, vậy thì lẽ đạo đó ra sao?

Tế Phật: Chó rất trung thành với loài người, nên chẳng nỡ giết chó ăn thịt, nuôi gà vịt để ăn thịt thì nhiều mà nuôi chó để ăn thịt thì rất ít. Bởi vì hiếm chó cho nên những tay buôn thịt chó thường đánh bả cho chó chết rồi đem về làm thịt, nên thứ thịt chó đó có nhiều độc tố, ăn vào sinh ra nhiều chứng bệnh ngặt nghèo. Chó hoang chuyên lục thùng rác ăn đồ dơ bẩn thối tha, nên nó bị nhiễm nhiều loại vi trùng, có lắm kẻ sau khi ăn phải loại thịt của loài chó này, trúng độc không chữa trị nổi, bởi vậy người đời nên cử thịt chó là hơn.

Dương Sinh: Hiện có nhiều chó đang kêu gào rên siết ở sau quán, thưa ân sư có nên phóng vấn chúng không?

Tế Phật: Rất cần phóng vấn chúng, có thể phóng diện để chúng hiện hình thuyết pháp.

Dương Sinh: Kính xin ân sư điểm hóa hầu giúp chúng hiện hình người để cùng đàm đạo.

Tế Phật: “Chó ơi, chó ơi, các mi đều có Phật tánh, thân tuy hôi hám song nhiều người lại nói là thịt mi thơm, hãy ngẩng đầu lên, trước cái chết của thể xác chó có kinh hoàng, oán giận, bạo tợn. Người ta không sợ thịt mi hôi mà lại còn xưng tụng là thơm, mi nên lấy đó làm hài lòng. Hãy thử nhìn xác con người sau khi chết coi, nó thối rình, không dám lại gần, chỗ thiêu xác chẳng ai bảo chốn đó thơm cả. Vậy thì được làm kiếp chó là điều vinh hạnh, hãy coi nhẹ và

vứt bỏ cái xác thân đã chết đó đi, mau giác ngộ bản lai tính Phật, không được kêu la rên siết hoài như vậy, mi không cần thân thịt của họ nổi nên họ chẳng sợ mi. Hãy chấp nhận số mệnh, thịt hôi của mi đã thoát phạm trở thành chả thơm với cái tên đẹp để ‘huương nhục’”.

Dương Sinh: Nghe xong lời dạy của ân sư, tâm linh chúng dường như được điểm hóa nên không còn thấy chúng oán hận sửa vang, mà chạy lại gần thầy trò mình mắt ứa lệ, quỳ gối, dần dần hiện rõ hình người, có nam có nữ, y phục đủ màu, nào trắng nào đen, nào cà phê sữa, nước mắt nước mũi chảy ròng ròng, vẻ rất thâm trầm.

Tế Phật: Ta là Phật Sống Tế Công, phụng mệnh hướng dẫn thánh bút Dương Thiện Sinh tới đây phóng vấn, vừa rồi ta đã ban Phật pháp điểm hóa cho các người, ai nấy hãy thuật rõ lại nghiệp quả của mình để chép vào sách Luân Hồi Du Ký, một là lập công chuộc tội, hai là sinh linh siêu thoát, công đức vô lượng.

Chó Mực: Cảm tạ Đức Phật Sống Tế Công đã độ hóa cùng ân ban linh quang, chúng con chẳng may bị đầu thai làm kiếp chó, ăn cơm thừa, gặm xương gặm xương. Mùa đông giá lạnh đã không mảnh vải che thân lại còn bị người ta đem giết, thật là đau đớn không sao tả nổi, hi vọng lời vàng ngọc khuyên can của đức Phật Sống, kẻ lòng đang muốn giết, muốn bán cùng người miệng thề ăn hẩm tâm sẽ tỉnh, kính xin ngài giải oan nghiệt cho tất cả chúng con!

Dương Sinh: Oan có thể giải không thể buộc. Các người hiện thời thân đâu còn là thân sống mà là giả thân, nên để cho họ lấy xác, làm lông, ăn thịt cho thân họ ấm, há chẳng an nhiên tự tại lắm sao?

Chó Mực: Nói thì dễ mà làm mới khó. Khi bị giết đau đớn vô cùng, lông dựng đứng hết lên. Tôi sinh tại làng Thái Bình huyện Đài Trung, một bữa chạy rong ngoài đường bị một kẻ cầm gậy sắt từ phía sau đập tới trúng đầu, bể sọ, máu chảy lênh láng, nằm lăn ra đất giãy chết. Hắn bèn lượm lên thả vào cốp xe hơi, trong đó có nhiều đồng loại cũng đang rên la thảm thiết.

Chúng tôi bị hấn chở về nhà, ở nhà đã có sẵn thùng nước sôi, chúng tôi từng mạng một bị thả vào, có kẻ còn đang ngắt ngoài, gặp nước sôi lửa bỏng, chồm lên kêu bạn chạy trốn, rồi sau đó mới dần dần trút linh hồn, do đó sự thống hận tăng vượt bậc. Bị nhúng vào nước sôi cả hồn lẫn xác đau đớn, muốn vỡ tim nứt phổi, sau đó bị lột da, mổ bụng, lưỡi dao sắc cắt thịt nhừ buốt, vô cùng kinh hoàng. Sau khi làm thịt xong người ta đem phân phối cho các quán thịt cây, kiếm được tiền lời rất nhiều, chúng tôi sẽ tố cáo với Diêm Vương.

(còn tiếp)

